

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

384.95

Szerző:

Cím:

Átlagos életkor: 26 év

Hogyan dolgoznak a fiatalok a Chinoin Gyár ifjúsági üzemében

Magyar Nemzet

(Hely)

1961. szept. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Személy

"1961"

Magas, fehérköpenyes fiatal-ember diktál a gépirónőnek:

— Írja. Főbb hiányosságok a laboratórium-épület harmadik emeletén. Egy: a hűtőszoba nem hűt. Zárjel: szereztünk egy jégszekrényt, ideiglenesen, abban tároljuk az oltóanyagokat. Kettő: a folyosó szekrényeibe beesik az eső. Zárjel.

Észreveszi, hogy beléptem és abbahagyja a diktálást,

— Jó helyen járok? — kérdezem. — Ez az ifjúsági üzem?

— Csak lesz. Októberben. Akkorra tüztük ki az avató ünnepséget. Mert tulajdonképpen ez még nem kész üzem.

Saját nevelésű munkások

Valóban, a szerelő vállalatok munkásai még dolgoznak, a lépcsők mellett kerülgetik egymást az üzem dolgozóival, az impozáns épület előtt homokkupacok, gerendák, téglák, stráfkocsik és a földszinten nincs még beburkolva a padlózat.

— Miért volt olyan sürgős a beköltözés?

— A B₁₂ vitamin világpiaci ára egyre csökken. Nekünk olcsóbban, többet kell termelnünk, hogy álljuk a versenyt. A B₁₂ itt a Chinoin Gyárban új készítmény. Az ifjúsági üzemben dolgozó munkások körülbelül 80 százaléka fiatal. Az átlagos életkor 26 év.

— És az üzemvezető? Nevet.

— Az én vagyok. Piukovich Sándor. 36 éves — teszi hozzá.

— Honnan került ide anynyi fiatal?

— Felvettük őket. Közülük sokan most érettségiztek, az idősebbek nagy része pedig két éve, a próbaüzemelés óta dolgozik itt. Velük együtt indult ez az elméletben még nem levő üzem. A meglevő üzemrészek ugyanis nem szívesen adtak volna át jó munkást. Közepessel, vagy éppen rosszul dolgozóval meg nem szívesen társulnánk. Akkor inkább jöjjenek újak, fiatalok. Igaz, hogy még nem eléggé

gyakorlottak. De készülékről készülékre veszik birtokukba az üzemet, ahogyan szerelik a berendezéseket, mindent alaposan megismernek, és amikor hivatalosan is átadják az épületet, készen áll a »saját« termelő gárdánk is. A kész üzemben fél év is eltelt volna a betanítással.

— Itt sok a kiszes csoportvezető. Nagyobb beleszólásuk van a fiataloknak a termelésbe, mint más üzemben. Két éve kezdtük el a próbaüzemlést, épület-oldalfalak nélkül, néhány berendezésben. Tavaly már a végleges üzemben a tervezettnél két és félszer többet termeltünk, az idén a háromszorosát szeretnénk legyártani. Az önköltség egyötödére csökkent.

Én már idetartozom

Itt is újra felfedezem, milyen sokan akarnak tanulni.

Hét lány dolgozik az egyik laboratóriumban. Titráló csoport. Egy szobányi jövő. Mit rejteget?

Az egyik: szőke, rövidhajú kislány. Sötétkék ruha, fehér gallérral, vékony aranylánc. Tóth Annamária.

— Tízennyolc éves leszek. Biológus szeretnék lenni. Egy év múlva jelentkezem az Eötvös Loránd Tudományegyetem biológiai-kémiai szakára.

A másik: Kovács Ágnes is

most érettségizett. Gyári szakmunkás-tanfolyamra jár, két év múlva technikusképzőre megy; 900 forintot keres. Most még üvegeket törölget, de néhány nap múlva már komoly munkát is végezhet.

Az »öregek« 22—23 évesek. Kozsik Ibolya technikus. A Szolnoki Borforgalmi Vállalattól jött két éve. »Sok bort kellett kóstolgatnom, otthagytam. Nem nekem való.«

Nem sok ilyen üzem van az országban. A fiatalok szeretik üzemiüket, sok ötletük, javaslatuk van, munkacsoportokat alakítanak, tervekről beszélgetnek. Sokat várnak tőlük.

Munkájukat kísérje szerencse. **Tóth Erzsébet**